

Sygn. akt XI GNc 1980/20

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział XI Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Dariusz Plewczyński

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2020 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko (...) spółce komandytowej w S.

o zapłatę

postanawia:

- 1. oddalić wniosek pozwanego o wstrzymanie wykonalności nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego w niniejszej sprawie w dniu 4 sierpnia 2020r,**
- 2. odrzucić wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego w niniejszej sprawie w dniu 4 sierpnia 2020r,**
- 3. odrzucić sprzeciw pozwanego złożony wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego w niniejszej sprawie w dniu 4 sierpnia 2020r,**

1.

Sygn. akt XI GNc 1980/20

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 21 grudnia 2020r o odrzuceniu sprzeciwu

W dniu 4 sierpnia 2020r Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający powództwo w całości. Odpis pozwu wraz z załącznikami i odpisem nakazu zapłaty został odebrany przez upoważnionego pracownika pozwanej w dniu 20 sierpnia 2020r (k.63).

Pozwany złożył sprzeciw w dniu 7 września 2020r. (data nadania przesyłki).

Postanowieniem z dnia 15 października 2020r Sąd m.in. odrzucił sprzeciw jako spóźniony. Postanowienie doręczono pozwanemu w dniu 29 października 2020r.

W dniu 4 listopada 2020r, pełnomocnik pozwanego zapoznawał się z aktami sprawy, m.in. wykonał fotokopię karty 63 (k.88). Uzasadnienie postanowienia z dnia 29 października 2020r. doręczono pełnomocnikowi pozwanego w dniu 23 listopada 2020r.

W dniu 30 listopada 2020r pozwany złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu, gdyż uchybił terminowi do wniesienia sprzeciwu bez swojej winy. W uzasadnieniu wskazał, że w wyniku błędu swojego pracownika, który przyjmował korespondencję był przeświadczony, że przesyłka została doręczona w dniu 24 sierpnia 2020r.

Błąd pracownika polegający na oznaczeniu dnia 24 sierpnia 2020r jako daty doręczenia spowodował błędne obliczenie terminu do wniesienia sprzeciwu. Pozwany wskazał, że zachowany został termin do wniesienia wniosku o przywrócenie terminu, gdyż strona dowiedziała się o przyczynach odrzucenia sprzeciwu dopiero po otrzymaniu uzasadnienia postanowienia w dniu 23 listopada 2020r.

Wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu pozwany ponownie wniósł sprzeciw.

Wniosek pozwanego o przywrócenie terminu podlega odrzuceniu.

Jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi o przywróceniu terminu (art. 168 §1 k.p.c.).

Zgodnie z art 169 §1 i2 k.p.c. pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu. W piśmie tym należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek.

Nawet w świetle twierdzeń pozwanego o błędzie pracownika, przy założeniu, że są one prawdziwe, wniosek nie może być uwzględniony, gdyż jest spóźniony. Już w dniu 4 listopada 2020r profesjonalny pełnomocnik pozwanego miał pełną wiedzę o dacie odbioru korespondencji przez upoważnionego pracownika pozwanej w dniu 20 sierpnia 2020r. Zrobił on nawet fotokopię potwierdzenia doręczenia z akt sprawy. Tym samym od dnia 4 listopada 2020r rozpoczął bieg termin na ewentualne złożenie wniosku o przywrócenie terminu. Wniosek o przywrócenie terminu złożono 30 listopada 2020r a więc po upływie tygodniowego terminu z art. 169§1 k.p.c., co uzasadnia odrzucenie tego wniosku na podstawie art. 171 k.p.c.

Jednakże nawet przyjmując z jakichś względów, że wniosek o przywrócenie terminu złożono w terminie i tak nie mógłby on zostać uwzględniony i to z dwóch niezależnych przyczyn.

Zgodnie z art. 169§2 k.p.c. okoliczności uzasadniające wniosek o przywrócenie terminu powinny być uprawdopodobnione. Uprawdopodobnienie stanowi podstawę dla rozstrzygnięcia o przesłankach przywrócenia terminu, wymaga więc przedsięwzięcia stosownych czynności procesowych i nie może opierać się na samych twierdzeniach strony. Ciężar uprawdopodobnienia spoczywa na tym, kto z przywołanych twierdzeń faktycznych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.), z tą różnicą, że zachowanie szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym nie jest konieczne (art. 243 k.p.c.). W przedmiotowej sprawie mimo, że pozwany ustanowił profesjonalnego pełnomocnika okoliczności nie zostały uprawdopodobnione, wniosek zawiera wyłącznie twierdzenia.

Powszechnie przyjęty jest pogląd zgodnie, z którym przez winę na potrzeby art. 168 §1 k.p.c. należy rozumieć nie tylko winę umyślną ale także nawet lekkie niedbalstwo (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 29 października 1999r sygn. akt. I CKN 556/98 opub. w programie komputerowym Lex Omega oraz Komentarz do Kodeksu Postępowania Cywilnego pod red. Tadeusza Erecińskiego Wydawnictwo Prawnicze Warszawa 1999r t.1., str 322 i źródła tam wskazane). Przy ocenie braku winy w uchybieniu terminu należy brać pod uwagę obiektywny miernik staranności jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy. Przyjmuje się, iż brak winy występuje w szczególności w przypadku choroby strony bądź jej przedstawiciela, która uniemożliwia mu podjęcie działania nie tylko osobiście ale także z pomocą innych osób. Również klęska żywiołowa, katastrofa mogą być przyczyną niezawinionego niewykonania czynności procesowej w wyznaczonym terminie. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, które Sąd rozstrzygający w pełni aprobuje przy ocenie winy strony lub jej braku w uchybieniu terminu należy brać pod rozwagę nie tylko okoliczności, które uniemożliwiły stronie dokonanie tej czynności w terminie, lecz także okoliczności świadczące o podjęciu lub nie podjęciu przez stronę działań mających na celu zabezpieczenie się w dotrzymaniu terminu (por. Postanowienie Sądu Najwyższego z 6 października 1998r sygn. akt. II CKN 8/98 opubl. w programie komputerowym Lex (...) pod nr (...)). Przy czym nawet ciężkie kalectwo nie zwalnia z należytej staranności osoby, która przejawia dbałość o swe własne życiowo ważne sprawy (por. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 1999r sygn. akt. II UKN 667/98 opubl. (...)wkł. 1999/8/6). Pozwany w okresie gdy wykonywane było doręczenie był i nadal jest przedsiębiorcą, a więc podmiotem profesjonalnie prowadzącym działalność, wyższe co do

niego są też wymagania w zakresie aktów staranności. W ocenie Sądu niedochowanie terminu do wniesienia sprzeciwu przez pozwanego nosi, co najmniej, znamiona niedbalstwa. Pozwany powinien tak dobrać współpracowników, których upoważnił do odbioru korespondencji i tak ewidencjonować obieg korespondencji, by nie było wątpliwości kiedy doszło do odbioru. Gołosłowne twierdzenia o rzekomym błędzie w żadnym razie nie świadczą o braku winy pozwanego.

Reasumując, niezależnie od tego który argument zostanie przyjęty, nie ma podstaw do uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu.

W zaistniałej sytuacji ponownie złożony sprzeciw podlega odrzuceniu jako spóźniony na podstawie art. 480³§3 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto jak w punkcie drugim i trzecim postanowienia.

Dla wyczerpania tematu odnotować należy, że w zaistniałych okolicznościach sprawy brak było podstaw do wstrzymania wykonalności nakazu zapłaty.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)